

Carsten Andersen (SF):

Socialistisk Folkeparti kan støtte de foreliggende forslag, der jo alle har været behandlet i hjemmestyret, men vi føler, at der er grund til, at vi særligt beskæftiger os med miljøspørgsmålene.

Det arktiske miljø er et af verdens mest sårbare. Bl.a. på grund af kulden tager den biologiske omsætning lang tid. Vi har alle et kæmpeansvar, som er globalt, på grund af disse områders betydning. Det er en meget stor mundfuld, at hele miljøansvaret flyttes. Det er i sig selv et meget stort ansvar for Danmark. Det er ikke et spørgsmål om, at det flyttes til Grønland. Det er faktisk et internationalt spørgsmål at løfte det ansvar.

Det må derfor stå lysende klart, at der ikke er nogen, der aflastes, og at Danmark skal være med til at sikre, at Grønland får al mulig støtte og opbakning til at klare de problemer.

Vi bør se på, hvordan vi i det fortsatte samarbejde med Danmark både økonomisk og teknisk kan klare det internationale ansvar. Danmark må gå i forvejen, og de små lande har al interesse i at få det internationale arbejde op på et kvalificeret niveau.

I denne sammenhæng skal vi pege på støtten til miljøprojekter, der er udført gennem ICC, hvor vi sidste år havde dette projekt på finansloven. Vi må fortsætte med politisk og økonomisk at støtte ICC's miljøprojekt, den danske indsats i IUCN skal vi også styrke, og så skal vi endelig kigge på, om det virkelig er rigtigt, at den helt utilstrækkelige lov af 1962 er den, der skal beskytte Grønland, eller hvordan vi kommer fremad med en yderligere opbakning af Grønland.

Povl Brøndsted (V):

De fire lovforslag, vi har til behandling under ét, er et led i en fortsat procedure af de overførelser, der har været i de senere år efter hjemmestyreloven. Det er tre naturlige områder, der hermed bliver føjet til det, som det grønlandske hjemmestyre selv har ansvaret for. Derfor kan vi fra Venstres side kun være tilfredse med, at der er blevet enighed om disse love, og at de har fundet deres form.

Jeg synes, det er ganske rimeligt, at man siger nogle ord om miljøområdet. Det er så rigtigt og naturligt, at det er den nære styring, der også har dette væsentlige område, og det er væsent-

ligt, at man i Grønland ikke kommer bagefter med selve det, der er miljø sagen i de specielle naturforhold, der er.

Fra Venstres side godtager vi denne beslutning om overførelse og støtter den til hurtig gennemførelse.

Dohrmann (FP):

Det falder helt i tråd med Fremskridtspartiets politik, at så mange områder som muligt overføres til det grønlandske hjemmestyre, og derfor vil vi da også, når lovforslagene når frem til tredje behandling, stemme ja til lovforslag nr. L 2, 3 og 4.

Vi tager et kraftigt forbehold – det vil også komme til at fremgå af betænkningen – over for de økonomiske forpligtelser, Danmark samtidig binder sig til. Heri ligger naturligvis, at vi vil stemme nej til lovforslag nr. L 5, som konkret angiver, hvor store beløb Danmark skal yde.

Det gør vi, fordi i og med, at Grønland fik hjemmestyre, var det ikke sådan, at der skete en forenkling af det bureaukrati, vi tidligere så deroppe, og som danskerne må påtage sig ansvaret for. Det er helt tydeligt, at da grønlænderne fik hjemmestyre, glemte de den gode chance, de egentlig fik for at få det hele reduceret og indrettet efter grønlandske forhold.

Når vi hører en af ordførerne valgt i Grønland stå og sige, at hvis man finder nogle ressourcer deroppe, som virkelig er af værdi, skal de forbeholdes grønlænderne, står vi fuldstændig af. Enten er vi medlemmer af et rigsfællesskab, eller også er vi det ikke. Det andet er dobbeltmoral, så det klodser. Hvis vi ser bort fra den pæne indpakning, kan det kun forstås på én eneste måde: Ordføreren mener, at man gerne hvert eneste år vil suge penge ud af de danske skatteydere, men hvis der på et et eller andet tidspunkt skulle vise sig en mulighed for at få et overskud ud af det, tilhører det alene det grønlandske samfund. Det er altså efter vores opfattelse dobbeltmoral.

Men som sagt: Tilslutning til forslag nr. L 2, 3 og 4. Nej til nr. L 5.

(Kort bemærkning).

Rosing (S):

Det vil måske glæde hr. Dohrmann, som har været i Grønland – det er åbenbart mange år siden – at kende lidt til baggrunden for hjemmestyret og kende lidt til hjemmestyrets indhold.